

kan man ikke have Regler for. Men hvis der er Tid til at samle noget saadant under en Ret — om man saa kalder det Standret, eller hvad man vil kalde det —, vil jeg fordre, at der skal være Ordensregler til Betyggelse for de ulykkelige, som maatte blive stillede for en saadan Standret. Det maa ikke blive den rene Vilkaarlighed, maaske Hævn eller maaske Statuering af et for den øvrige Hær gunstigt Eksempel, som blot har den Fejl, at det i Øjeblikket kommer til at gaa ud over en eller anden, som maaske ikke har været blandt de værste.

Med disse Ord skal jeg anbefale de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, idet jeg særlig henleder Opmærksomheden paa Ændringsforslagene under Nr. 4, 10 og 27.

Borgbjerg: Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) takkede mig, fordi jeg saa godt havde gennemgaaet og motiveret hans Betænkning. Jeg takker for denne Anerkendelse; den gør mig godt, særlig naar den kommer fra saa kompetent Side. Men jeg vil for at forebygge enhver Misforstaaelse sige, at hvad jeg har gennemgaaet og motiveret, er ikke det ærede Medlems Betænkning, men de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Næstved (Andreasen), det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen), det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) og mig i Fællesskab. Det er disse Ændringsforslag, jeg har gennemgaaet og motiveret, i hvert Tilfælde de væsentligste deraf, idet jeg udtrykkelig erkendte, at der var enkelte af dem, der vare af en saa særlig juridisk Karakter, at det laa nærmest for det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds at motivere dem. Hvad Paterniteten til disse Ændringsforslag angaar, skal jeg sige, at vi have alle været lige gode om denne. Jeg tror ikke, noget af Udvalgets Medlemmer har særlig Paternitetsret til noget af dem. Der blev straks i Udvalget stillet Ændringsforslag saavel fra Socialdemokratiets som fra det ærede Medlems Side, og det viste sig, at disse Ændringsforslag paa alle Hovedpunkter faldt sammen, og at der derfor ikke var Grund til at stille hver sin Række op, og de bleve derfor sammenarbejdede til den Række, her foreligger. Det er jo kun glædeligt, at der er fuld Enighed mellem det ærede Medlem og os i denne Sag som i saa mange andre Sager, hvor vi i Fællesskab kunne varetage Demokratiets Vel.

Deuntzer: For ikke at glemme det vil jeg begynde med at sige, at jeg ikke tidligere ret har forstaaet det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted), naar han fremsatte Indvendinger mod nogle Bemærkninger i Betænkningen. Men da jeg nu har hørt ham, er jeg bange for, han har Ret. Hvis der virkelig er kommet en lille Uoverensstemmelse mellem Ordene i Ændringsforslag Nr. 20 og Betænkningens Ord, maa det jo rettes.

Hvad i øvrigt dette Forslag angaar, er det fra alle Sider erkendt, at det indeholder Fremskridt, som ere ikke ganske ubetydelige, hvad der maa stemme en gunstigt for Forslaget. Jeg mener ganske vist, at det er ikke nok for at godkende et Forslag og anbefale dets Vedtagelse, at det indeholder Fremskridt. Man maa tilige være opmærksom paa, at det ikke ogsaa indeholder Tilbageskridt. Men efter mit Skøn er dette ikke Tilfældet med dette Forslag undtagen maaske i en enkelt mindre væsentlig Henseende, som jeg senere skal komme tilbage til.

Dernæst maa man være opmærksom paa, at man ikke ved at vedtage et Forslag, som indeholder visse Fremskridt, kommer til at anerkende Principper, man i øvrigt ikke vil anerkende, men det vil heller ikke blive Tilfældet her. Hvis man vedtager dette Forslag, erkender man ikke, at den civile og militære Retspleje saavel i kriminel som i borgerlig Henseende er dadelfri. Det er der vist ingen i denne Sal, der erkender, og der var heller ingen, der erkendte det i Udvalget. Derfor hilser jeg dette Forslag med Glæde og skal anbefale, at det vedtages med de af Flertallet og mig stillede Ændringsforslag. Man behøver ikke, fordi man nøjes med denne Reform, som efter min Mening er en udmærket Reform, et udmærket Fremskridt, at opgive Tanken om de større Fremskridt, som senere skulle komme.

Det Spørgsmaal, her ligger for, er et Belejlighedsspørgsmaal, og i saa Henseende have nogle Medlemmer af Udvalget ment, at Tiden nu var belejlig, medens andre have ment, den var ubelejlig. Jeg skal ikke nægte, at jeg deler de sidstes Mening. Hvis det var saadan, at en Procesordning bestod af en Samling af en hel Del enkelte Bestemmelser, der paa Maa og Faa vare kastede ind mellem hverandre, og som man kunde pille ud og sætte ind igen, uden at det gjorde noget, var det en anden Sag. Men saaledes er Forholdet ikke. Enhver Procesordning, enten man